

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: **Nalezení ideálního místa a návrh budovy i okolí Národní knihovny**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemský

Odborná asistentka: Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomant: Bc. Jaroslav Dědič

Mnohem raději zkoumám Jaroslavův návrh knihovny a okolí na modelu, než na papíře. Na modelu knihovna působí uvěřitelněji a je patrnější koncept, který bych akceptoval raději. Modelovaná knihovna je popálená, hnědá, zaoblená, okna vypadají jako štěrbin. Patinovaný beton, cortenový plech. Představuji si dle modelu. A především. Na modelu je knihovna neurvalým syrovým monументem, tyčícím se nad městem v místě spleti cest a ranvejí. Metropolis.

Metropolis! Jaroslav opravdu důvěřuje městu víceúrovňových plánů, separaci dopravy a velmi přesně navržených drah pohybu. V prvních návrzích předložil konkrétní reference části města, které bylo plné překážek, a tyto překážky překonávaly trasy, které posléze činily překážku něčemu jinému. Mezi jednotlivými překážkami trávnick. Důmyslný svět průmyslové revoluce. Jaroslavovu autorskou práci v principu neplánuji zpochybnit hodnocením. Nedůvěřuji jeho verzi města a s Jaroslavem kolegiálně polemizuji.

Amsterdam. Separace dopravy. Nad městem se vznáší talíř okruhu A10. Chvilí levituje, chvílemi zmizí pod mořskou hladinu. Mohu po něm jezdit i několik dní. Přesně v 9:30 začne zácpa, ta trvá zhruba hodinu a půl. Ať se tam upeču. Koncept považuji za velmi dobrý. Tak to bylo navrženo. Okruh se nijak významně netýká města. Lidé ho považují za samozřejmý, ignorují ho, žijí v těsné blízkosti a on projíždí deset minut od centra. Každých několik minut z něj vedou tangenty do centra města, či do jiných měst. Jeho část je připravena k obestavění i seshora. Mohutnou realizaci zastavila krize.

Pražská magistrála není okruhem. Je diagonálou. Na nohách se vznáší jen na několika máto místech a na všech ostatních činí na zemi velké problémy a bariéru. Jediným důvodem, proč ponechat pražskou magistrálu na viaduktu je železniční podjezd na Masarykovo nádraží.

Od počátku práce měl Jaroslav jasný názor. Magistrála je faktem, není důvod ji bourat. Až sem souhlasím. Obestaví ji domem. I s tím v zásadě souhlasím. S čím polemizuji? Nerozumím, proč je třeba magistrálu zbourat, vystavět znovu jinak tvarovaný viadukt a tento petrifikovat obestavěním domem. Resp, nový viadukt je součástí domu. Trochu netuším, co s realizovaným návrhem za dvacet, třicet let. Tuší to autor?

K samotné knihovně. Autorovým principem bylo: do centra dění postavím dům sofistikovaně reagující na siločáry pohybu veškeré dopravy. Nikoho nevyčleňující. Inklusivní. Dům bude mít formát běžného městského domu, solidního, kvalitního. Dejme tomu solidní kancelářské budovy. Vyjímkou a abstraktně srozumitelným symbolem knihovny je archiv.

Víceméně tak se také stalo. A proto raději studuji model. (Administrativní budova knihovny je na stěžejní perspektivě odhaduji podměrečně zakreslená. Krom toho ji neumím považovat za obyčejnou avšak kvalitní administrativní budovu). Tak jsem si vybral model. Celý návrh je srozumitelný a nepostrádá vůni zdroje.

V plánech považuji mnoho částí návrhu za diskutabilně funkčních. Rozměrná zahrada nad magistrálou, pohyb pěších po magistrále, zadní část knihovny pod viaduktem.

Jsem zpět na začátku. Ale opravím se: věřím na město ve více výškových plánech, jen pokud jsou dovedeny ad absurdum, zároveň mám málo místa a neomezené množství peněz.

Tvrdím, že práce Jaroslava Dědiče je platným článkem diskuse. Nejen na téma knihovna, ale paradoxně a především na téma jak zacházet s dálničním viaduktem v centru města. Je to opravdu těžké téma.

Knihovna byla, troufám si tvrdit jen prostředníkem a posléze divákem. Hlavní utkání proběhlo mezi autorem a magistrálou. První rozhodnutí (které respektuji) vedlo k rostoucímu počtu následných rozhodnutí. Diplomní práce jede v čase lineárně a jedním směrem. Od určitého okamžiku není možné vracet se zpátky. Tedy považuji projekt za příklad, jak s dálnicí ve městě nepracovat. Tento příklad stál spoustu poctivé práce, zkoumání, zodpovědných konzultací. I to je práce architekta.

Svého budoucího kolegu Jaroslava Dědiče jednoznačně doporučuji k absolutoriu, diplomní práci považuji ve všech ohledech za splněnou a navrhuji hodnocení C.

V Praze dne 9.6.2019 Michal Kuzemský

